

ΒΗΜΑmagazino

BEYONCÉ

**ΤΟ
ΕΚΡΗΚΤΙΚΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ
ΤΗΣ ΡΟΠ**

HISTORY Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΤΣΟΡΤΣΙΑ ΣΤΟΝ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ **Σ 12**

ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΑΘΑΚΗ, ΡΟΡΡΗΣ, ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ, ΚΟΚΚΙΝΙΑΣ, ΜΠΙΟΝΤΙ **Σ 11, 16, 18, 24, 34**

ΤΑΞΙΔΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΓΗΠΕΔΑ ΓΚΟΛΦ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΩΝ ΠΕΤΕΙΝΩΝ **Σ 20, 28**

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Για τους περισσότερους κοινούς θνητούς θα αποτελούσε μάλλον ύψιστη τιμή το να επιλέξει το Ίδρυμα Σμιθσόνιαν της Ουάσιγκτον μια φωτογραφία τους για τη μόνιμη συλλογή της Εθνικής Πινακοθήκης Πορτρέτων των ΗΠΑ. Η Μπιγιονσέ έχει προφανώς συνηθίσει σε τέτοιες διακρίσεις και δεν έχει σχολιάσει ακόμη δημοσίως την είδηση πως μία από τις λήψεις που τραβήχτηκαν από τον 24χρονο ανερχόμενο φωτογράφο Τάιλερ Μίτσελ στο πλαίσιο πρόσφατου shooting για την αμερικανική έκδοση γνωστού περιοδικού μόδας (όπου φοράει δημιουργία του οίκου Valentino και headpiece με την υπογραφή του σχεδιαστή Φίλιπ Τρέισι) περνάει στην αιωνιότητα.

Ίσως αυτό να την παρηγορήσει για το ότι, όπως έγινε γνωστό πριν από λίγες ημέρες, στη λίστα του περιοδικού «Forbes» με τις γυναίκες σταρ της pop που κέρδισαν τα περισσότερα χρήματα από τον Ιούνιο του 2018 μέχρι τον Ιούνιο του 2019, η αμερικανίδα περφόρμερ, αυτή που μπορεί να υπερηφανεύεται για τόσες πρωτιές, βρίσκεται στη δεύτερη θέση, με έσοδα «μόλις» 81 εκατομμυρίων δολαρίων (αμοιβές από την περιοδεία «On The Run II» που έκανε παρέα με τον σύζυγό της Jay-Z, από τη ζωντανή ηχογράφιση του φοβερού σόου «Homecoming» που είχε δώσει πέρυσι στο φεστιβάλ Coachella και από τη συμφωνία για να προβληθεί το ομώνυμο ντοκιμαντέρ στο Netflix). Στην κορυφή, με το αστρονομικό ποσό των 185 εκατομμυρίων δολαρίων, βρίσκεται η Τέιλορ Σουίφτ, η οποία μάλιστα κυκλοφόρησε πριν από λίγες ημέρες το έβδομο άλμπουμ της. Αν ωστόσο η νεαρή ξανθιά από το Νάσβιλ του Τενεσί παραμένει κυρίως η μεγάλη αδυναμία των συμπατριωτών της, η Μπιγιονσέ έχει στοργυλοκαθίσει τα τελευταία χρόνια στον θρόνο της αυτοκράτειρας της παγκόσμιας μουσικής βιομηχανίας – χωρίς πραγματικά ισχυρό ανταγωνισμό.

Στη χρυσή λίστα του Ομπάμα

Φυσικά υπάρχουν και άλλοι λόγοι για τους οποίους η Queen Bey, όπως την αποκαλούν οι φανατικοί θαυμαστές της, το λε-

γόμενο Beyhive, θα περάσει ευχαριστημένη τα επερχόμενα γενέθλιά της (στις 4 Σεπτεμβρίου θα κλείσει τα 38 της χρόνια). Δύο τραγούδια της βρέθηκαν στην καλοκαιρινή playlist που δημοσίευσε ο τέως πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα, πορτρέτο του οποίου επίσης φιλοξενείται σε κάποια από τις αίθουσες του Σμιθσόνιαν (κάποια περίοδο είχαν μάλιστα κυκλοφορήσει ορισμένες φήμες περί ερωτικής τους σχέσης): το «Mood 4 Eva», στο οποίο συμμετέχουν ο σύζυγός της Jay-Z, ο Childish Gambino και η τραγουδίστρια από το Μάλι Ούμου Σανγκάρε, και το «Shining» του Dj Khaled, στο οποίο το ζεύγος Κάρτερ συμμετέχει στα φωνητικά. Το πρώτο μάλιστα προέρχεται από το άλμπουμ «The Lion King: The Gift», μια συλλογή με νέα τραγούδια που λειτουργεί συνοδευτικά στο επίσημο soundtrack του μπλοκμπάστερ «Ο βασιλιάς των λιονταριών» και δημιουργήθηκε υπό την επιμέλεια της πανίσχυρης σουπερ-στάρ. Στο φωτορεαλιστικό εφευριστικό ριμέικ της μεγάλης επιτυχίας των στούντιο της Disney, η Μπιγιονσέ δάνεισε τη φωνή της στη βασίλισσα Νάλα, έναν σχετικά μικρό ρόλο – περί τις 35 ατάκες λείπει σε ολόκληρη την ταινία. Απαντες βεβαίως γνωρίζουν ότι η εμπορική της απήχηση είναι τέτοια που η προώθηση της ταινίας στηρίχτηκε αρκετά στη σύντομη, πλην πολύτιμη, παρουσία της. Οι εισπράξεις του φιλμ, που έχουν ξεπεράσει παγκοσμίως το 1,5 δισεκατομμύριο δολάρια, δικαιώνουν την αξία της εμπλοκής της.

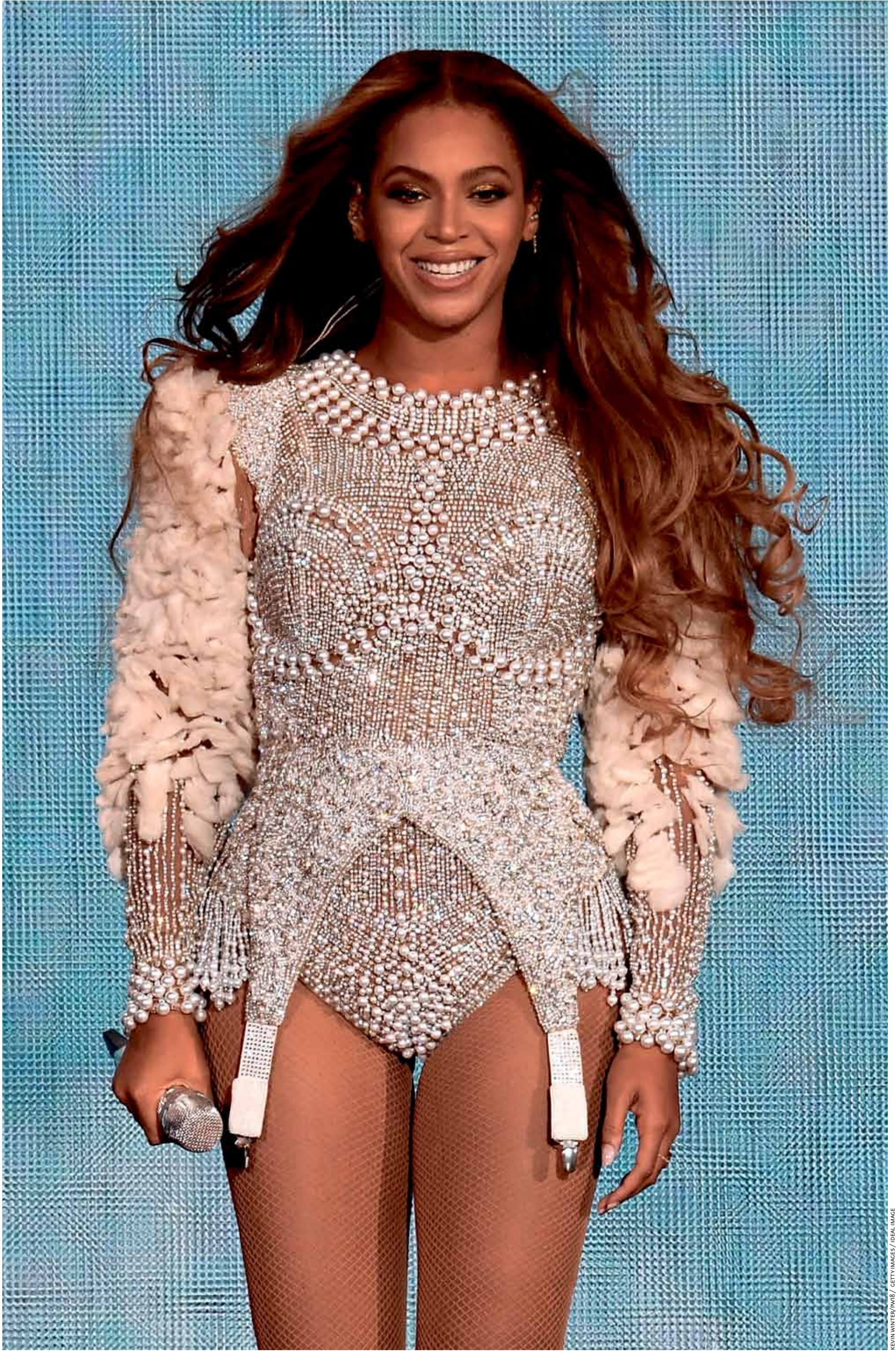

● Η Μπιγιονσέ με τον Jay-Z μπροστά στη «Μόνα Λίζα» στο Λούβρο, όπου γυρίστηκε το βιντεοκλίπ του τραγουδιού «Ape**t».

Παρά τις αυξημένες εφευριστικές εμφανίσεις της και τη γνωριμία της με τη δούκισσα του Σάσεξ (κατά κόσμον Μέγκαν Μαρκλ) στη λονδρέζικη πρεμιέρα του «Lion King» που απασχόλησε τα Μέσα, η Μπιγιονσέ συνεχίζει να βαδίζει στον συνήθη τα τελευταία χρόνια δρόμο που την κρατά ως επί το πλείστον μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας. Είναι άλλωστε γνωστό πως εδώ και καιρό ελέγχει εμμονικά τη δημόσια εικόνα της και αποφεύγει μετά μανίας τις συνεντεύξεις. Τον περασμένο Απρίλιο, μέσα από το ντοκιμαντέρ «Homecoming», είχαμε την ευκαιρία να δούμε και πίσω από τα εντυπωσιακά πλάνα των ιστορικών εμφανίσεών της στο εμβληματικό καλιφορνέζικο φεστιβάλ Coachella. Η ερμηνεύτρια του «Crazy In Love» έριξε λίγο

BEYONCÉ

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΠΟΠ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΓΟΥΪΝΣΤΟΝ ΤΣΟΡΤΣΙΑ

Ογδόντα χρόνια από την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το πρόσωπο του βρετανού πρωθυπουργού παραμένει πρότυπο υποδειγματικής πολιτικής ηγεσίας σε κρίσιμες στιγμές.

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

«Η πολιτική ιστορία του 20ού αιώνα μπορεί να γραφτεί ως βιογραφία έξι ανδρών: του Λένιν, του Στάλιν, του Χίτλερ, του Μάο Τσετούνγκ, του Φράνκλιν Ρούζβελτ και του Γουίνστον Τσόρτσιλ» έγραφε στο περιοδικό «Time» ο διακεκριμένος άγγλος ιστορικός Τζον Κίγκαν στις 13 Απριλίου 1998. Εκφραστές του ολοκληρωτισμού οι τέσσερις πρώτοι, της δημοκρατίας οι δύο τελευταίοι, προσομοίωσαν τη μείζονα ιδεολογική αντίθεση της εποχής. Από όλους, όμως, σημειώνει ο Κίγκαν, ο Τσόρτσιλ ήταν εκείνος που ανήλθε στο ύψος των περιστάσεων στα χρόνια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Πράγματι, 80 χρόνια από την έναρξη της φονικότερης σύγκρουσης της ανθρώπινης ιστορίας την 1η Σεπτεμβρίου 1939, ο χαρακτηρισμός του Γουίνστον Τσόρτσιλ ως «πα-

τέρα της νίκης» δεν είναι πια τόσο γνωστός. Ίσως γιατί, όπως επισημαίνει ο Αντριου Ρόμπερτς στην πιο πρόσφατη, εξαντλητική βιογραφία του με τίτλο «Churchill. Walking with Destiny» (εκδ. Allen Lane), ο βρετανός πολιτικός υπήρξε «εμφατικά μη αντιπροσωπευτικός της επερχόμενης Εποχής του Κοινού Ανθρώπου». Γεννημένος στο ανάκτορο του Μπλενχάιμ το 1874, γόνος δουκικής οικογένειας με ρίζες στον 17ο αιώνα, άνθρωπος της βικτωριανής εποχής, μοιάζει οπωσδήποτε εξαιρετικά απομακρυσμένος από τις ανησυχίες του 21ου αιώνα. Ωστόσο, ο περιπετειώδης βίος του παραμένει ιδανικός για μελέτη της πολιτικής αποτυχίας ως προετοιμασίας της επιτυχίας. Η αριστοκρατική καταγωγή του Τσόρτσιλ υπήρξε από νωρίς μοναδική εύνοια της τύχης και βαρίδι ταυτόχρονα. Σύμφωνα με τον Ρόμπερτς, λειτούργη-

σε περισσότερο από όλα ως άριστος μηχανισμός άμυνας που τον προφύλασσε από το να παίρνει προσωπικά τις (πολλές) επικρίσεις. Ωστόσο, του επέβαλλε επίσης και την πίστη «στο καθήκον των προνομιούχων έναντι των λιγότερο ευπρόσμων», πατερναλιστική προδιάθεση που τον διαχώριζε από τη μυωπική στάση πολλών συντηρητικών της εποχής του έναντι του βρετανικού λαού. Και παρά τις περίφημες βικτωριανές διασυνδέσεις που καθιστούσαν τη βρετανική αριστοκρατία έναν περικλειστοκόσμο διασφαλίζοντας πλεονεκτήματα και προνόμια στους φορείς της κατάλληλης καταγωγής, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι, αν και σπάταλος, ο Τσόρτσιλ δεν ήταν ιδιαίτερα πλούσιος: «Το ζήτημα είναι ότι μας δέρνει φτώχεια καταραμένη» έγραφε στη μητέρα του το 1898. «Το μόνο που με ανησυχεί στη ζωή είναι το χρήμα» επαναλάμβανε την

ίδια στιγμή στον αδελφό του Τζακ. Το χρήμα κλωθογύριζε στο μυαλό του την περίοδο που θα γινόταν κατά σειρά στρατιωτικός, δημοσιογράφος, συγγραφέας και λαϊκός ήρωας. Αποφοίτησε το 1895 από τη Βασιλική Στρατιωτική Ακαδημία του Σάντχερστ (στην οποία εισήχθη με την τρίτη προσπάθεια), εκτός όμως από το ότι του πήγαινε η στολή των Ουσάρων δεν είχε δείξει κάποια άλλη ιδιαίτερη πολεμική αρετή. Ο πατέρας του Ράντολφ Τσόρτσιλ έγραφε το 1893 στη γιαγιά του Γουίνστον ότι ο γιος του «δεν διαθέτει εξυπνάδα, γνώση και καμία απολύτως ικανότητα για πειθαρχημένη εργασία. Έχει μεγάλο ταλέντο στην επίδειξη, στην υπερβολή και στις φαντασιώσεις». Ο εκκολαπτόμενος αξιωματικός πάντως είχε θάρρος και ψυχραιμία, κάτι που θα αποδείκνυε άμεσα στον Δεύτερο Πόλεμο των Μπόερς το 1899 ως πολεμικός ανταποκριτής της «Daily Mail» και της «Morning Post» και ταυτόχρονα υπίλαρχος: θα συλλαμβανόταν αιχμάλωτος, θα κατάφερε να αποδράσει, θα κατέκρινε από τις στήλες των εφημερίδων το μίσος κατά των Μπόερς και θα γινόταν πασίγνωστος καταγράφοντας τις εμπειρίες του σε βιβλία. Αποκτώντας φήμη και σχετική οικονομική άνεση, έκανε το πολυπόθητο για τον ίδιο άλμα στην πολιτική.

Ο άνθρωπος των δύο Παγκοσμίων

Βουλευτής των Συντηρητικών το 1901, κατόρθωσε μέσα σε τρία μόλις χρόνια να περάσει τον Ρουβίκωνα και να συνταχθεί με την άλλη πλευρά, τους ανερχόμενους Φιλελευθέρους. Το να «περνάς απέναντι» («crossing the aisle») θεω-

● **Επάνω:** Ο Γουίνστον Τσόρτσιλ σε ηλικία 5 ετών, το 1879.
Αριστερά: Με τη Μαρία Κάλλας στο γιοτ «Χριστίνα» του Αριστοτέλη Ωνάση, σε ηλικία 85 ετών, το 1959.

● Ο «πατέρας της νίκης». Εξω από τον αριθμό 10 της Ντάουνινγκ Στριτ στις 20 Αυγούστου 1940.

BEN MARGOT/AP

ΟΙ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΙ ΤΟΥ ΓΚΟΛΦ

Ένα ταξίδι στις ομορφότερες και πιο ιστορικές εγκαταστάσεις στην Ελλάδα και στον κόσμο που φιλοξενούν το αγαπημένο άθλημα-χόμπι των ισχυρών του χρήματος.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΔΙΟ

Ξεκίνησε ως... κολφ. Ήταν, λένε, σκωτσέζικης προέλευσης. Εξαπλώθηκε σε όλον τον κόσμο, ιδιαιτέρως στη Βρετανία και στις ΗΠΑ, ποτέ δεν έγινε όμως ένα λαϊκό σπορ. Το γκολφ ήταν και είναι άθλημα που έχει συνδεθεί με τους αριστοκράτες και τους ισχυρούς του χρήματος. Και ακόμη και σήμερα, που είναι πιο εύκολο και για τους «κοινούς θνητούς» να μπουν σε ένα γήπεδο και να παίξουν μία έστω παρτίδα, εξακολουθεί να θεωρείται το σπορ των πλουσίων. Είναι, ό,τι και να λέμε, πολυέξοδη η συντήρηση των γηπέδων του, είναι ακριβός και ο εξοπλισμός. Την ίδια στιγμή, το γκολφ γίνεται εθισμός για εκείνους που το δοκιμάζουν και που το αντέχει το πορτοφόλι τους. Για εκείνους που παίζουν και απολαμβάνουν τη φύση, που ηρε-

μούν περπατώντας στα χαλιά από γρασίδι που καλύπτουν τα γήπεδά του, που συναντούν εκεί τους φίλους τους ή τους συνεργάτες τους για να επικοινωνήσουν χαλαρά ή για να κάνουν μπίζνες. Εως και πολιτικό... παιχνίδι γίνεται στα γήπεδα του γκολφ, όπως θα μπορούσαν να μας διαβεβαιώσουν ο Τζορτζ Μπους ο νεότερος, ο Μπιλ Κλίντον, ο Μπαράκ Ομπάμα και ο Ντόναλντ Τραμπ, τέσσερις από τους ουκ ολίγους πολιτικούς που δεν χάνουν ποτέ ευκαιρία να παίξουν μια παρτίδα – ας θυμηθούμε, βεβαίως, και τον δικό μας Κωνσταντίνο Καραμανλή. Πολιτικοί λοιπόν, σταρ του θεάματος, όπως οι Μάικλ Ντάγκλας, Κάθριν Ζέτα-Τζόουνς, Μπιλ Μάρεϊ, Τζακ Νίκολσον κ.ά., διάσημοι αθλητές και επιχειρηματίες, όλοι αυτοί συναντώνται μακριά από τα αδιάκριτα μάτια σε ρινέ λέσχες και σε golf clubs πολλών αστέ-

ρων και χαλαρώνουν παίζοντας. Ας δούμε μερικά από τα πιο εντυπωσιακά γήπεδα γκολφ που βρίσκονται σε μαγευτικές τοποθεσίες σε διάφορα μέρη του κόσμου. Και έπειτα ας παίξουμε κι εμείς μια παρτίδα σε εγκαταστάσεις που λειτουργούν στην Ελλάδα.

AUGUSTA NATIONAL GOLF CLUB

Τζόρτζια, ΗΠΑ

Ο «New Yorker» το χαρακτηρίζει σε πρόσφατο δημοσίευσμά του ως το πιο «exclusive golf club» του κόσμου, κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στην ποιότητα του γρασιδιού του καθώς και στο τεράστιο υπόγειο δίκτυο από σωλήνες (σύστημα που πρωτοχρησιμοποιήθηκε εκεί κατά τη δεκαετία του '30) που βοηθούν στην αποστράγγιση και στον σωστό αερισμό του χώματος. Το Augusta National Golf Club, που

● Στο Pebble Beach Golf Links της Καλιφόρνιας οι λάτρεις του γκολφ μπορούν να παίξουν ατελείωτες ώρες ακούγοντας τον παφλασμό των κυμάτων του Ειρηνικού.

● Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής παίζει γκολφ στη Ρόδο συντροφιά με τον ανιψιό του Κώστα, γιο του εξαδέλφου του Αχιλλέα.

● Στα απόκρημνα βράχια του κόλπου της Νάπολι ξετυλίγεται το πολύχρωμο παραμύθι του Σορέντο.

ΣΟΡΕΝΤΟ – LI GALLI ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΩΝ ΠΕΤΕ

Οι διακοπές συνεχίζονται με μια - νοερή έστω - στάση στην κοσμοπολίτικη πλευρά της Νότιας Ιταλίας για αυθεντική γεύση φιλοξενίας και εντατικά μαθήματα Ιστορίας και... ελληνικής μυθολογίας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΙΟ

«E tu dici "io parto, addio!" / T'alluntane da stu core / Da sta terra de l'ammore / Tiene 'o core 'e nun tumà? / Ma nun me lassà / Nun darne stu turmiento / Toma a Surriento / Famme campà». Επιχειρώντας δηλαδή να συνοψίσουμε σε μερικές λέξεις την πονεμένη ιστορία που διηγείται ένα από τα διασημότερα ναπολιτάνικα τραγούδια: «Λες "φεύγω, αντίο", μα αντέχει η καρδιά σου να μην επιστρέψεις; Μη με αφήνεις, μη με βασανίζεις, γύρνα στο Σορέντο, άσε με να ζήσω!». Το πάθος, μετά μουσικής ή άνευ, κοχλάζει πάντα εκεί, στη Νάπολι και στα περίεξ αυτής. Στις μαγικές κωμωπόλεις και στα χωριά που βρίσκονται νότια της - ένα από αυτά είναι και το Σορέντο του άσματος - χτισμένα σε μια ακτογραμμή γεμάτη εκπλήξεις. Στη θάλασσα που γίνεται καθρέφτης στο φως του μεσημεριού όπως τη βλέπεις στον δρόμο από ψηλά, και στα νησιά της, το διάσημο Κάπρι και τις λιγότερο γνωστές αλλά τόσο γοητευτικές Σειρηνούσες. Έχει την παλιομοδίτικη γοητεία των ασπρόμαυρων ταινιών του Ροσελίνι, του Φελίνι και άλλων μεγάλων του ιταλικού κινηματογράφου η περιοχή, αλλά έχει και τη διαχρονική, την αγέραστη ομορφιά των τόπων που βλέπεις πάνω σε κάθε πέτρα τους αποτυπωμένη τη μακραίωνη ιστορία τους.

Κάτι που συμβαίνει και στις Σειρηνούσες (για να ξεκινήσουμε ανάποδα, αφού στην πραγματικότητα εκεί θα καταλήξει το ταξίδι μας), τις Le Sirenuse ή Li Galli (οι πτεεινοί), όπως αποκαλείται από τους Ιταλούς το σύμπλεγμα των τριών νησιών που φαίνονται από τον δρόμο ενώ κατευθυνόμαστε από τη Νάπολι προς το Αμάλφι και το Ποζιτάνο. Αυτές οι τρεις μικροσκοπικές κουκίδες μέσα στο βαθύ μπλε, στις οποίες οφείλει το όνομά του το Σορέντο, είναι τα νησιά όπου κατά τη μυθολογία ζούσαν οι Σειρήνες. Ναι, οι γνωστές Σειρήνες που μάγευαν τους ναυτικούς με το τραγούδι τους, με αποτέλεσμα τα πλοία τους να τσακίζονται στα βράχια. Και

που ο Οδυσσέας τις ξεγέλασε όταν πέρασε από εκεί, έχοντας βουλώσει τα αφτιά των ανδρών του με κεριά ώστε να μην ακούν, δέμενος ο ίδιος στο κατάρτι του πλοίου ώστε ακόμη και αν μαγευόταν, όπως τόσοι και τόσοι, να μην είχε τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στο κάλεσμά τους.

Από αυτές, στη μεγαλύτερη, στο νησί Gallo Lungo (οι άλλες δύο είναι η Castelluccia και η Rotonda), λειτουργούσε παλαιότερα μοναστήρι και έπετα φυλακή. Το 1919 αγοράστηκε από τον ρώσο χορευτή μπαλέτου και χορογράφο Λεονίντι Μασίν, ο οποίος έχτισε εκεί πολυτελές σπίτι και στούντιο κατά τις υποδείξεις του Λε Κορμπιζιέ, και μετά τον θάνατό του αγοράστηκε από τον Ρούντολφ Νουρέγεφ, στον οποίο άρεσε να απομονώνεται εκεί. Η κρεμασμένη από τα βράχια βίλα που έφτιαξε ο Μασίν και η οποία στη συνέχεια έγινε το ησυχαστήριο του Νουρέγεφ που την ανακαίνισε χωρίς να φειδεται χρημάτων, είναι έργο τέχνης που θυμίζει παλάτι μαχαραγιά, με μαυριτανικά μωσαϊκά και κεραμικά πλακίδια από τη Σεβίλλη, με μπρούντζινες διακοσμητικές λεπτομέρειες σε διάφορα σημεία και με μια πισίνα με θαλασσινό νερό φτιαγμένη ώστε να μοιάζει με φυσική πηγή. Το νησί, εκτός από λιμανάκι για το σκάφος που μετέφερε τους ιδιοκτήτες του και τους φιλοξενούμενούς τους απέναντι (μεταξύ άλλων από το Gallo Lungo έχουν περάσει η Γκρέτα Γκάρμπο, η Τζάκι Κένεντι και η πριγκίπισσα Μαργαρίτα της Αγγλίας), είχε και ελικοδρόμιο. Ο Νουρέγεφ ήθελε να λειτουργήσει εκεί μια σχολή χορού, δυστυχώς όμως δεν πρόλαβε να πραγματοποιήσει το όνειρό του.

Σήμερα το νησί ανήκει σε έναν επιχειρηματία-ξενοδόχο από το Σορέντο και το σπίτι του Νουρέγεφ διατίθεται προς ενοικίαση, με την τιμή του να ξεπερνάει τα 150.000 ευρώ για κάθε εβδομάδα (στην τιμή συμπεριλαμβάνονται η αμοιβή επαμελούς προσωπικού και η μετακίνηση από και προς τις ιταλικές ακτές). Οπότε, αν δεν έχε-